

ŻYC EWANGELIA

II NIEDZ. ADWENTU

B

Mk 1,1-8

06.12.2020

Jak jest napisane u proroka Izajasza: «oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki», wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. i tak głosił: «idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcic was będzie Duchem Świętym».

Jan Chrzciciel jest postacią wyrazista i jednoznaczna. Nie chwieje się jak trzcina na wietrze. Jest autentyczny, szczerzy. Nie zabiega o niczyją sympatię. Nie nosi masek. Mówi to, co czuje. Jan wzywa do nawrócenia, czyli do zmiany mentalności, sposobu myślenia. Adwentowe oczekiwanie ma wymiar świadomego czuwania, nawrócenia serca i myśli. Człowiek nawrócony na pierwszym miejscu stawia Boga, miłość, bliźnich, a nie własne ambicje, plany, sukces... Nie jest dwulicowy, nie nosi masek, ale jest sobą, żyje w prawdzie. Nie pozwala sobą manipulować, ale równocześnie nie czyni tego wobec innych. Jan jest człowiekiem głębokiej pokory. Nie skupia uwagi na sobie, nie chce być podziwiany, nie interesuje go wielkość, nie dąży do sukcesu i prestiżu, swoją misję rozumie jako umniejszanie. Umniejsza siebie, aby Jezus mógł wzrastać. Taka pokora jest zgoda na siebie i swoje miejsce w życiu. Bez niej zamiast wskazywać innym Jezusa, będziemy przesłaniać Go sobą. Bez pokory będzie pycha – zarozumiałość, arogancja, poniżanie innych, dążenie do sukcesu po trupach, albo fałszywa pokora – kompleksy i niezdrowe poniżanie siebie. Prośmy św. Jana chrzciciela, by uczył nas prostoty, pokory i odwagi w codziennym życiu Ewangelią.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaki jest stan mojego sumienia? Jakie było moje myślenie i jakie wybory?

Do wykonania: Uważnie przeczytam, co Jan Chrzciciel mówił o przygotowaniu na przyjście Chrystusa.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

06.12 (niedziela) Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa

Według ustaleń historyków Mikołaj żył w czasach prześladowań chrześcijan przez cesarza Dioklecjana i był więziony. Za panowania cesarza Konstantyna Wielkiego został uwolniony i mianowany biskupem Miry – podobno uchronił to miasto od zarazy, ale szczegóły tej historii nie są bliżej znane. Biskup Mikołaj zmarł prawdopodobnie między 345 a 352 rokiem.

07.12(poniedziałek) Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

Ambroży urodził się w Trewirze około roku 340 w rodzinie rzymskiej. Studiował w Rzymie, karierę państwową rozpoczął w Srijem (Balkany). W roku 374, gdy przebywał w Mediolanie, został nieoczekiwanie wybrany biskupem tego miasta i przyjął sakrę biskupią 7 grudnia tego roku. Okazał się prawdziwym pasterzem i nauczycielem wiernych, gorliwym w spełnianiu swoich obowiązków i pełnym miłości dla wszystkich. Niezlomny obrońca praw Kościoła, swoimi pismami i działaniem zwalczał błędy arian. Zmarł w Wielką Sobotę 4 kwietnia 397 r.

08.12 (wtorek) Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

Maryja od momentu swojego poczęcia została zachowana nie tylko od wszelkiego grzechu, którego mogłaby się dopuścić, ale również od dziedziczonego przez nas wszystkich grzechu pierworodnego. Stało się tak, chociaż jeszcze nie była wtedy Matką Boga. Bóg jednak, ze względu na przyszłe zbawcze wydarzenie, uchronił Maryję przed grzesznością. Maryja była więc poczęta w łasce uświęcającej, wolna od wszelkich konsekwencji wynikających z grzechu pierworodnego (np. śmierci – stąd w Kościele obchodzimy uroczystość Jej Wniebowzięcia, a nie śmierci). Przywilej ten nie miał tylko charakteru negatywnego – braku grzechu pierworodnego; posiadał również charakter pozytywny, który wyrażał się pełnią łaski w życiu Maryi.

09.12 (środa) Wspomnienie św. Juana Diego, mistyka

Juan Diego Cuatlatatzin (tzn. "Mówiący Orzeł") urodził się około roku 1474 w plemieniu miejscowych Indian na terytorium dzisiejszego Meksyku. Na wzgórzu Tepeyac, nieopodal miasta Meksyk, ukazała mu się Święta Boża Rodzicielka. Jako człowiek obdarzony nieskazitelną wiarą, swoją pokorą i gorliwością sprawił, że zbudowano tam kościół ku czci Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe. Do swojej śmierci w roku 1548 żył i posługiwał w pobliżu tej świątyni. Juan Diego został kanonizowany przez Jana Pawła II w dniu 31.07.2002.

12.12 (sobota) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe

W roku 1531 na wzgórzu Tepeyac nieopodal miasta Meksyk, na terytorium dzisiejszego Meksyku, Dziewica Maryja objawiła się Juan Diego Cuatlatatzin z plemienia tamtejszych Indian. Na jego płaszczu w cudowny sposób utrwalił się Jej wizerunek, który miejscowi wierni aż do dziś otaczają wielką czcią. Przez tego Świętego, obdarzonego nieskazitelną wiarą, Święta Boża Rodzicielka i Matka Kościoła wzywa wszystkie narody do miłości Chrystusa. Wspomnienie NMP z Guadalupe zostało wprowadzone do Kalendarza liturgicznego po kanonizacji Juana Diego 31 lipca 2002r. Kult Matki Bożej z Guadalupe rozprzestrzenił się na cały świat. 3 maja 1953 r. kardynał Miranda y Gomez, ówczesny prymas Meksyku, oddał Polskę w Jej opiekę. Do dziś kopia obrazu meksykańskiego sanktuarium znalazła się w ponad stu kościołach w Polsce.

WARTO WIEDZIEĆ:

Modlitwa do Matki Boskiej z Guadalupe o pomoc i ulgę.

Pamiętaj, o najtąkawsza Dziewico z Guadalupe, że w swoich objawieniach na Górze Tepeyac obiecałaś okazać litość i współczucie dla wszystkich, którzy szukają u Ciebie pomocy i ochrony. Wspominając na to, wysłuchaj naszych prośb i daj nam pocieszenie i ulgę. Jesteśmy pełni nadziei, że powierzając się twojej pomocy, nic nie może nas zmartwić lub zaatakować. Tak jak pozostałaś z nami przez Twój godny podziwu Obraz, tak też wyjednaj nam łaski, o które prosimy. Amen.